

и тѣмъ писахъ. А царь-тѣ подстереихъ отъ
 Евсевіа еретика отписа имъ сѣрдито съ за-
 повѣдь да мѣжнѣтъ вече, защо ще напра-
 вѣтъ да ги извади отъ сѣмѣж-тѣ имъ,
 А това направи добрый царь, не съ гнѣвъ,
 и не че не обичаше христіанство-то, нѣ съ же-
 ланіе да бѣде миръ въ царството му; за-
 що-то нещаше да сѣдѣхъ припири мѣждѣ
 поддѣнници-тѣ си, безъ да размисли зрѣ-
 ло, че докѣтъ има еретичество по-мѣж-
 дѣ православнѣ-тѣ вѣрѣ, то тамъ никога
 миръ не бѣва.

Слѣдъ малко свѣтитель Александръ са
 прѣдстави (умрѣ), а на негово мѣсто ос-
 тана Св. Атанасій, кого единогласно всички
 правовѣрны избрахъ. Тогава скрѣти-тѣ
 плевело-сѣкатели Аріане за малко врѣмѣ
 са поутайхъ и несмѣлахъ вече да са бо-
 рѣтъ, съ него наивно нѣ отскѣтѣ, като ги
 надѣ диаволъ, открихъ ги лѣжавство-то и
 показа са вгнѣздѣнна-та ѹтѣхно-то сѣрд-
 це ѡдовита злоба; а причина-та да са на-
 дигнѣтъ пакъ, кѣше дѣто Св. Ат. непри-
 пѣшаше Аріа въ черквѣ-тѣ, ако и царь-тѣ
 да кѣпе мѣ писалъ за да го приѣмне. За